

KOPI

19.09.2012

T.B.

INTERVJUREFERAT

Tid	Onsdag 2. mai 2012 kl. 1345
Sted	Sekretariatet, Akersgata 51, Oslo
Intervju av	Heidi Grande Røys, tidligere Fornyings- og administrasjonsminister (FAD)
Intervjuere	Alexandra Bech Gjørv, 22. juli-kommisjonen Einar Enger, 22. juli-kommisjonen Ida Skirstad Pollen, Sekretariatet
Andre til stede	Hege Gabrielsen, PwC (sikring/dokumentasjon av intervjuet)

Formelle forhold:

Grande Røys var i forkant av intervjuet gitt skriftlig underretning om bakgrunnen for at kommisjonen ønsker hennes forklaring, og de rettslige og praktiske rammer for intervjuet.

Grande Røys ble gjort kjent med muligheten til å la seg bistå av en rådgiver, tillitsmann eller annen person, og at hun ikke har plikt til å forklare seg.

Grande Røys ble videre gjort kjent med at det ble tatt lydopptak som ville bli lagret, og at det ville bli utarbeidet referat for signering som også vil bli lagret.

Grande Røys ble også gjort kjent med at referatet vil kunne bli gjort tilgjengelig for andre enn Kommisjonen, for eksempel dersom hensynet til sakens opplysning, ivaretagelse av partsrettigheter eller oppfyllelse av lovpålagte krav gjør dette nødvendig. Grande Røys ble også gjort kjent med at Kommisjonen er bundet av offentliglovas regler om innsyn i dokumenter. Grande Røys ble også gjort kjent med at opplysninger fra referatet ville kunne bli brukt i kommisjonens rapport.

Grande Røys ble gjort kjent med sine rettigheter til å kreve innsyn etter pol § 18 og retting etter pol §§ 27 og 28.

Grande Røys ble gjort kjent med muligheten for å trekke ett samtykke, og samtykket i å la seg intervju på ovennevnte forutsetninger.

Etter en kort presentasjon av representantene fra kommisjonen, ble Grande Røys orientert om kommisjonens mandat, formålet med intervjuet og hvordan det ville bli gjennomført. Intervjutemaene ble introdusert og Grande Røys startet sin redegjørelse.

Egen bakgrunn og rolle

Yrkeserfaring

Grande Røys var statsråd i Moderniseringsdepartementet (MOD)/ Fornyings- og administrasjonsdepartementet (FAD), fra oktober 2005 til oktober 2009. Før det satt hun en periode på Stortinget for SV, i Finanskomiteen. Hun har også hatt et 14 måneders engasjement som politisk rådgiver i SV sin stortingsgruppe. Ut over dette har Grande Røys bakgrunn som pedagogisk leder og styrer i en kommunal barnehage i Florø.

Nåværende stilling

Styrer i kommunal barnehage i Florø.

FADs arbeid med sikkerhet og beredskap

Grande Røys sier hun i forkant av intervjuet har gått nøye gjennom egne notater fra møter, inkludert «sine» r-notater. I dette materialet har hun funnet lite om sikkerhetsarbeid, noe som gir henne et inntrykk at hun har vært lite påkoblet dette arbeidet i departementet. Det hun har funnet er generell informasjon.

Kronologisk gjengir Grande Røys hovedpunktene i det skriftlige materialet hun har funnet:

Første gangen hun, i følge egne notater, var involvert i sikkerhets spørsmål var i november 2005. I et internt møte med sikkerhetsansvarlig og departementsråden ble hun informert om sikkerhetsprosjektet og FADs ansvar i forhold til dette.

Et r-notat fra mars 2006 omhandler oppfølgingen av sikkerhetsprosjektet og status fra eget departement. Hun oppfatter at dette var en del av en runde i regjeringen, der alle relevante departementer redegjorde for status på eget område.

Det neste dokumentet Grande Røys fant, var et notat fra henne til statsministeren vedrørende stengningen av Grubbegata i 2007. I forkant av utarbeidelse av dette notatet hadde Grande Røys et møte med Kristin Halvorsen, samt et møte, eller en telefonsamtale med SVs medlem i byutviklingskomiteen, Akhtar Chaudhry.

Grande Røys sier at det store temaet i hennes tid var sikkerheten rundt IKT. Av notatene fremgår at hun har jobbet mye med denne tematikken, som dels er en del av sikkerhetsprosjektet, og dels har vært selvstendige prosjekter.

Det siste notatet hun har funnet med relevans for sikkerhetsprosjektet var fra 2008 og handlet om det nye adgangskontrollsystemet. Spørsmålet var da om Siemens, og nye selskap med tidligere Siemensansatte kunne levere anbud (ref. «Siemenssaken»).

I tillegg til nevnte dokumenter kom kjøpet av Biengården i forbindelse med utvidelsen av Regjeringskvartalet, som også hadde en sikkerhetsdimensjon i seg, knyttet til MD spesielt.

Når det gjelder bevilgninger, sier Grande Røys hun mener å ha fremmet forslag om sikring av det usikrede nettet, men at dette ble avvist i budsjettkonferansen. I tillegg var det en runde på ny vaktentral etter DSS sitt forprosjekt i 2006 internt i FAD, som ikke gikk gjennom. Dette skyldtes, i følge Grande Røys, både at det kom utenom de ordinære budsjetttrundene, og at forprosjektet ikke var ferdig. Hun viser til at denne bevilgningen kom på plass senere.

Hun tilføyer at hun oppfattet at det var en automatikk knyttet til bevilgninger i sikkerhetsspørsmål. Slike tiltak kom ikke inn som ordinære satsingsforslag fra FAD. Hun opplevde at penger i liten grad var et tema i sikkerhetsspørsmål.

Sikkerhetsarbeidet i regjeringen

Kommisjonen ville inn på den strukturelle forståelsen av sikkerhetsspørsmål i regjeringen, for eksempel JDs ansvar for å sikre tverrgående beredskap. Grande Røys sier hun husker lite av denne type diskusjoner i regjeringen. Hun husker også lite om DSBs tilsynsrolle overfor departementene, og om det var diskusjoner av tilsynsrapporter fra JD/DSB, vedrørende manglende oppfølging fra departementene på beredskapsområdet.

Hun sier på generell basis at Riksrevisjonens rapporter ofte var et tema i uformelle regjeringsslunsjer, i forkant av regjeringskonferanser. Når Riksrevisjonen hadde konkrete merknader som skulle følges opp, ble dette håndtert gjennom ordinære r-notat, eventuelt stortingsmelding og bevilgninger fra de berørte departementer.

Kommisjonen viser til internkontrollforskriften og JD/DSBs tilsynsrolle der det heter at JD skal formidle eventuelle avvik til regjeringen, og spør hva som skjer dersom et departement ikke leverer, ut fra et konstitusjonelt perspektiv. Grande Røys sier hun tror at dette først ville bli håndtert gjennom en uformell runde mellom JD og det aktuelle departement, og dersom det ikke fører frem, gjennom r-notat fra JD med konkrete oppfølgingspunkter. SMKs rolle i denne sammenheng er knyttet til formalitetene rundt r-notatet. Slik hun oppfatter det har ikke SMK noen oppfølgingsrolle overfor det enkelte departement i denne type sak.

Sikkerhetsprosjektet

Kommisjonen viser til at Grande Røys ble statsråd etter at sikkerhetsprosjektet var i gang, og spør hvordan hun ble orientert om prosjektet. Ut fra innholdet i sine notater ser Grande Røys at hun den 24.11.2005 fikk en orientering av FADs prosjektleder Horst og departementsråd Moe Røysland. I dette møtet antar hun at hun fikk en generell informasjon om sikkerhetsprosjektet, som hun ikke har notert, i tillegg til at det ble fokusert spesielt på MODs ansvar, herunder telefonlinje, nødkontor og foliering. På spørsmål fra kommisjonen om ikke Grubbegata var oppe til diskusjon i dette møtet, svarer Grande Røys at hun ikke husker at dette ble nevnt, og tilføyer at dette ikke var et tema for hennes del før i 2007. På spørsmål om hun har lest PODs rapport som lå til grunn for prosjektet, svarer hun nei.

Når det gjelder korrespondanse mellom SMK og FAD om bakgrunn og premisser for prosjektet, svarer Grande Røys at hun mener at hun ble orientert om prosjektet på et generelt, overordnet nivå. Det stemmer også med hennes senere erfaringer; så lenge alt gikk på skinner ble hun ikke trukket inn i arbeidet på

detaljnivå. På spørsmål om hva hun oppfattet som FADs ansvar i sikkerhetsprosjektet, svarer Grande Røys fysisk og teknisk sikring av byggene i regjeringskvartalet.

Kommisjonen viser til r-notatet fra 2006 og spør om det er noen nye elementer i konklusjonen i forhold til FADs ansvar. Grande Røys svarer at konklusjonen var i tråd med tidligere praksis, inkludert Statsbygg og DSS sin rolle. Hun oppfatter heller ikke at konklusjonen representerte presisering-

Hun har skjønt at det i etterkant har vært en diskusjon av hva som lå i FADs rolle, men hun sier hun selv ikke var involvert i diskusjoner av dette i forkant. Hun oppfattet at FADs ansvar var klart definert, herunder ansvaret som byggeier.

Hun presiserer at forskjellen på Statsbygg og private byggeiere er at statsråden er konstitusjonelt ansvarlig for Statsbygg. For regjeringen har det vært viktig å ha Statsbygg «tett til brystet»/ikke å privatisere, ettersom de utfører oppgaver på så spesielle bygg. For FAD som eier av Statsbygg var det et poeng å se planlagt vedlikehold og energioptimalisering i sammenheng med implementering av de nye sikkerhetstiltakene. Hun anser at dette er en av fordelene med eierskapet.

Grubbegata

Grande Røys sier at hennes befatning med Grubbegata startet i 2007, mest sannsynlig som følge av medieoppslag knyttet til Oslo kommunes behandling av saken, og at det var problemer med å få gjennomslag for stengning av gaten. Grande Røys hadde i den forbindelse et møte med Horst, der hun ble forelagt en presentasjon om hvordan en stengning ville kunne se ut, visuelt. Hun tok med denne presentasjonen til Kristin Halvorsen, fordi hun ønsket å diskutere saken med partifeller. Halvorsen var på dette tidspunktet finansminister med kontorer mot Grubbegata. Grande Røys mener å huske at hun i forkant av dette møtet snakket med Akhtar Chaudhry i byutviklingskomitéen, og fikk avklart at han og SV var for stengning. Halvorsen ble gjort kjent med planene, og de to diskuterte og problematiserte sikkerhetstiltak opp mot tilgang/åpenhet i byrommet. I etterkant av møtet med Halvorsen skrev Grande Røys et notat til statsministeren (underutvalget), hvor hun gjennomgikk argumentasjonen som var relevant for saken. Blant annet som følge av debatten i media på dette tidspunktet, mente hun det var riktig å informere regjeringen ved underutvalget.

Når det gjelder notatet til SMK, sier Grande Røys at FAD ikke finner noe skriftlig svar fra SMK på dette. Grande Røys mener å huske at hun hadde et møte med Schjødt Pedersen i sakens anledning, der Henriksen trolig også deltok. Så vidt hun har forstått var dette møtet en direkte oppfølging av hennes notat. En viktig avklaring var om de enkelte partier og/eller departementer skulle jobbet inn mot Oslo kommune, eller om man skulle ha én koordinator opp mot kommunen. Hun oppfatter at den siste løsningen ble valgt, og at Schjødt Pedersen fikk denne rollen.

Utover at Grande Røys leste byrådets saksutredning høsten 2007, kan hun ikke huske å ha hatt befatning med Grubbegatasaken etter dette. Hun var heller ikke inne i saken i forbindelse med det endelige vedtaket i 2008.

På spørsmål fra kommisjonen om Grande Røys kjente til om det hadde vært en diskusjon i FAD, eller med SMK om det var behov for å kontakte kommunen på et tidligere stadium i prosessen, for å påskynde reguleringssaken, svarte hun nei.

Kommisjonen spør om det er noe i relasjonen mellom stat og kommune som gjør at staten er forsiktig med å ta kontakt med kommunen i reguleringssaker. Grande Røys svarer at det tror hun ikke, og viser til at hun ved flere anledninger hadde møte med byrådsleder Lae om andre saker, og hadde et veldig godt samarbeid med han. Hun sier at hun ikke ville hatt problemer med å ta kontakt med Lae og kommunen, dersom det hadde vært FAD som hadde fått oppfølgingsansvaret mot Oslo kommune.

Kommisjonen spør om det kom overraskende på departementet at byrådet ikke innstilte på sperring. Grande Røys svarer at hun har forståelse for at kommunen kunne oppleve dette som et stort inngrep i en sentral del av byen. Av denne grunn var FAD opptatt av at det parallelt med stengningen, skulle finne sted en fysisk opprustning og forskjøvning av området. Grande Røys ville trodd at saken var politisk avklart da den ble fremmet, ettersom initiativet kom under Bondevikregjeringen og det var Høyrestyrt byråd i Oslo. Hun tilføyer at det var valg imellomtiden og at det kom nye folk til, som forklaring på at det likevel ikke skjedde.

Kommisjonen viste til presentasjonen Killengren hadde for byutviklingskomitéen. Grande Røys sier hun ikke var involvert i dette initiativet, men at hun mener å huske at Horst, som bidro med noen foiler, informerte henne om dette.

På spørsmål fra kommisjonen svarer Grande Røys at hun ikke var kjent med at det hadde vært noen diskusjon av kompenserende tiltak som følge av forsinkelsen, heller ikke statlig reguleringsplan som et alternativ til ordinær reguleringsplan.

Kommisjonen viste en skisse av tidslinja i Grubbegasaken, der det fremgår hvor lang tid det gikk fra det første initiativet i 2005 til arbeidet startet opp våren 2011, og spurte om Grande Røys hadde noen refleksjoner i forhold til dette. Hun sier at hennes erfaring fra å ha sittet i kommunestyre i tre perioder, gjør at hun har en viss forståelse for at reguleringsprosessene kan ta noe tid, men ser i ettertid at den samlede tidslinjen viser at det gikk lang tid i behandlingen av denne saken.

Sikkerhetsprosjektet for øvrig

Kommisjonen spør om Grande Røys husker hvordan sikkerhetsprosjektet var organisert internt i FAD. Hun husker at Horst ledet prosjektet fra FADs side, og at han hadde med seg folk fra DSS og Statsbygg. Hun anså denne organiseringen som hensiktsmessig, ettersom oppfølgingen fra FAD primært var av administrativ art. Grande Røys sier hun ble orientert på overordnet nivå ved milepæler, men at det ikke var noen formell og skriftlig orientering, bortsett fra et notat fra Administrasjonsavdelingen (overlevert kommisjonen). I budsjettproposisjonen for 2007 er prosjektet også omtalt, og her står det at FAD vil implementere anbefalte sikringstiltak.

Kommisjonen viser til de årlige statusmøtene med SMK, og spør om Grande Røys ble konsultert i forbindelse med disse. Det kan ikke Grande Røys huske, men hun sier at hun og departementsråden hadde en omforent forståelse av viktigheten av å informere hverandre om viktige møter. Derfor antar hun at departementsråden informerte henne om disse møtene. I tillegg viser Grande Røys til at hun nå er orientert om at det i FAD var en stilltiende overenskommelse om at dette prosjektet ikke skulle diskuteres åpent i ledermøter, men at møter med mer begrenset deltakelse var bedre egnet, gitt prosjektets natur med hemmeligstemplede dokumenter. Hun oppfatter heller ikke at det blir invitert til en politisk involvering, snarere at det var snakk om en administrativ oppfølging av et initiativ fra forrige regjering. Hun hadde ikke spesielle bekymringer knyttet til gjennomføringen av prosjektet.

Kommisjonen viste til at Bondevikregjeringen i 2004, da de besluttet tiltakspakken, sa at prosjektet skulle gis høy prioritert og sterk styring, og spør om Grande Røys oppfattet at dette også var gjeldende for regjeringen hun satt i. Til dette svarer hun ja, på den måten at prosjektet ble skjermet budsjettmessig. Det at hun personlig ikke var så involvert var mer en konsekvens av at prosjektet gikk på skinner. Da det fremkom en uro i forhold til fremdriften i prosjektet i 2007, ble Grande Røys involvert.

Rollefordeling mellom SMK og JD

På spørsmål om SMKs rolle i prosjektet, svarer Grande Røys at hennes inntrykk var at SMK eide sikkerhetsprosjektet, ettersom man har rapportert dit og SMK innkalte til møter. Hun kan ikke svare på om det var SMK eller JD som hadde ansvar for å følge opp FAD, men at hun hadde inntrykk av at SMK var på ballen.

På generelt grunnlag sier hun at hennes erfaring med SMK er at passer på der de har interesse av å passe på, og har muligheten til å gripe inn. I forhold til sikkerhetsprosjektet sier Grande Røys at SMK er ensbetydende med regjeringsråden, ettersom det var minimalt med politisk involvering i dette prosjektet.

Kommisjonen viste til at SMK tok et stort ansvar i begynnelsen av prosjektet, og spurte om Grande Røys sitt syn på om dette kan ha gjort at andre departementer ble pasifisert. På generelt grunnlag svarer Grande Røys, ja. Hun gir et eksempel på denne mekanismen ved å vise til kuttforslag fra FAD på Kongehuset, og hvordan disse ved flere anledninger ble reversert fra SMK. Hun mener SMK hadde sine ting som de passet på, noe som gjorde at sektordepartementene muligens kunne tenke at de kunne «slappe av, dette tar SMK seg av».

Når det gjelder forholdet mellom SMK og JD i sikkerhetsprosjektet, synes Grande Røys det er vanskelig å si, men antok at dette forholdet var tett, gitt justisministerens sentrale rolle i sikkerhets- og beredskapsspørsmål. Generelt betraktet mener hun at når en part har hatt et prosjekteierskap så tydelig som det fremstår at SMK hadde i sikkerhetsprosjektet, er det ikke bare enkelt å overlate dette til andre. På den annen side oppfatter hun at JD har høy anseelse blant andre departementer og blir lyttet til. Dette mener hun gjør at andre departementer, inkludert FAD, ikke ville hatt problemer med å rapportere til JD, dersom de hadde hatt det koordinerende ansvaret. Hun tilføyer at det strengt tatt ikke burde være nødvendig med en koordinerende funksjon, gitt at alle departementene har selvstendig ansvar for fremdrift på egne tiltak.

Når det gjelder Grubbegata, sier Grande Røys at hennes anliggende i denne saken var at regjeringen skulle være orientert om saken, og ha en selvstendig argumentasjon rundt dette, som synliggjorde avveiningen mellom sikkerhetshensyn og hensyn til åpenhet og demokrati.

Vaktsentralen

Kommisjonen viser til at det gikk noe tid før det kom på plass penger til ny vaktentral, på tross av at den eksisterende vaktentralen i forprosjekter ble beskrevet som foreldet, og ønsket Grande Røys sin kommentar til dette. Grande Røys husker at det kom et forslag (forprosjektet) sent i budsjettprosessen for 2006, som ikke kom med i statsbudsjettet. Hun sier at dette forslaget, av henne, ikke ble oppfattet å være et ferdig prosjekt. Da prosjektet var ferdig utredet, ble forslaget i følge Grande Røys, tatt inn og det kom en bevilgning på 8 millioner i 2009. Hun presiserer at hun oppfattet at grunnen til at det ikke gikk gjennom

første gangen var umodenhet, snarere enn manglende vilje fra politisk ledelse til å finne penger. Denne type prosjekter gikk erfaringsmessig lett igjennom i budsjettkonferansene, og skapte lite diskusjon og støy.

Kommisjonen viste til at bevilgningen fra 2009 ikke dekket DSS behov for teknisk utstyr (4,5 millioner). Til dette sier Grande Røys at hun ikke husker dette, men at det kan ha vært en prioriteringssak. Hun viser til at hun ikke har tilgang til budsjettnotater, som kunne sagt noe om prioriteringer.

På spørsmål fra kommisjonen om Grande Røys noen gang hadde vært inne i vaktentralen, svarte hun at hun tidlig i sin periode var på en stor omvisning hos DSS, uten at hun husker vaktentralen spesielt.

Sikkerhetskultur

Kommisjonen viser til PODs rapport og at det i denne pekes på arbeid med sikkerhetskultur, som et administrativt tiltak, og spør hvilket inntrykk Grande Røys hadde av dette arbeidet i FAD. Hun sier at i det daglige var det rutiner knyttet til adgangskontroll, samt statsrådenes sikkerhet, som var det mest aktuelle.

Hun sier at hun generelt opplever departementsfolk som svært ryddige og skikkelige folk, og at sikkerhet er en del av deres daglige bevissthet.

Koordinering, gjennomføring og oppfølging av sikkerhetsarbeid

På oppfordring fra kommisjonen forklarer Grande Røys om hva som skjer dersom SMK ikke opplever å bli lyttet til i departementene. Hun svarer at da vil SMK innkalle til møter, enten på embets- (departementsråd) eller politisk nivå (Schjødt Pedersen). SMK skriver aldri r-notat. Hun presiserer at møtene som SMK initierte oftest handlet om oppfølging, samarbeid og koordinering, og sjelden kom i stand som følge av uenighet. FAD sine saker involverte ofte mange departementer, herunder lønnsforhandlinger og pensjonsreformen. I den grad FAD hadde møter med SMK på politisk plan, var det ofte knyttet til disse temaene.

Kommisjonen viser til at flere informanter har pekt på at sektoransvaret i departementene gjør at tverrgående prosjekter i regjeringen går tregt, og spør om Grande Røys kommentar til dette, herunder om ansvarsprinsippet fungerer hensiktsmessig.

Hun viser til at FAD kjenner seg igjen i denne problematikken, ettersom dette departementet hadde ansvar for mange tverrgående prosjekter, for eksempel fornyingsarbeidet. Fra disse prosjekter erfarte hun at med en gang man mente noe som berørte andre departementers ansvarsområde, kom piggene ut. Hun tror at mye av dette handler om penger, og at de enkelte departementer opplever at midler til tverrgående prosjekter forsvinner inn i det store sluket, uten at de får ta del i gevinsten, da denne tilfaller fellesskapet. Denne mekanismen fører til at det er lite insentiver for de enkelte departementer til å sette i gang effektiviseringsprosjekter, og ikke minst til å bidra aktivt inn effektiviseringsprosjekter i andre departementers regi.

I forhold til endringsbehov sier Grande Røys at hun gjerne hadde sett at FAD ble gitt et mye tydeligere ansvar, med muskler til å implementere regjeringens beslutninger. Noen departementer har sterk autoritet (FIN), mens andre, herunder FAD, har mindre autoritet.

Kommisjonen ønsket Grande Røys sin kommentar til om det er statsministerens rolle å påse at statsrådene faktisk leverer, eksempelvis oppfølging av tilsynsrapport fra JD som viste at et enkelt departement ikke fulgte opp sitt ansvar på sikkerhetsområdet tilfredsstillende. Grande Røys spør seg om dette er en rolle en statsminister kan, eller skal ha. Hun oppfatter at dette er oppgaver som Stoltenberg har delegert til Schjødt Pedersen og statssekretærer ved SMK, som har ansvar for oppfølging og kontakt med hver sine departementer. Hun sier at det derimot statsministerens oppgave å følge opp dersom en statsråd ikke fungerer i rollen sin.

IKT investeringer

Kommisjonen spurte om Grande Røys hadde hatt noen befatning med digitalisering i politiet. Hun sier hun husker at Storberget fremmet flere budsjettnotater på dette, slik at regjeringen var orientert om at dagens systemer var utdaterte og ineffektive. FAD støttet JD i denne type saker, ettersom det passet inn i fornyingsarbeidet. Hun husker ikke om dette forslaget gikk gjennom. Hun tilføyer at nødnett var det største prosjektet på dette området.

Grande Røys sier at en generell utfordring når det gjelder IKT investeringer er at prosjektene ofte har en stor kostnad i starten, som skal gå over statsbudsjettet, mens innsparingene kommer over tid, på drift, og er mindre synlige. Hun mener vi i Norge har vært dårlige til å synliggjøre gevinstrealisering av store IKT prosjekter, noe som fort blir et argument mot nyinvesteringer. Her peker hun på at Difi har fått et utvidet ansvar på dette området, i tillegg om kunnskaper om IKT på systemnivå. Hun mener det har vært viktig å få en profesjonell aktør i statsforvaltningen, ikke minst i lys av store, feilslåtte IKT-investeringer på 90 tallet.

Refleksjoner

Grande Røys peker avslutningsvis på at ansvarsfordelingen mellom departementene, for eksempel for sikkerheten i regjeringskvartalet, med fordel kan bli klarere. Hun håper også det i oppfølgingen fokuseres på å «tegne kartet på nytt», fremfor å peke på hverandre.

På spørsmål til intervjuets gjennomføring, svarer Grande Røys at hun opplever at noen av spørsmålene ble stilt på en måte som gjør at hun blir sittende å spekulere. Hun henstiller kommisjonen om å ikke bygge rapporten på dette, og håper at hun ikke har bidratt til spekulasjoner, men å ha brukt sin generelle erfaring til å synliggjøre erfaringer som kan ha relevans for kommisjonens mandat. Kommisjonen viser til at hun vil få anledning til å lese gjennom referatet, og korrigere feil eller gjøre presiseringer.

Avslutning

Intervjuet ble avsluttet kl. 1535.

Supplerende intervju 22. mai

I forbindelse med Grande Røys sin gjennomlesning av referatet, hadde kommisjonen noen tilleggsspørsmål.

Tid	Tirsdag 22. mai 2012 kl. 1320
Sted	Sekretariatet, Akersgata 51, Oslo
Intervju av	Heidi Grande Røys, tidligere Fornyings- og administrasjonsminister (FAD)
Intervjuere	Ida Skirstad Pollen, Sekretariatet Olav Njølstad, Sekretariatet
Andre til stede	Hege Gabrielsen, PwC (sikring/dokumentasjon av intervjuet)

Kommisjonen viser til DSBs tilsynsrapport fra 2007 der det ble påpekt forbedringspunkter for FAD. På spørsmål om hun husker om det ble gjort noe i forhold til dette i eget departement, svarer Grande Røys nei. Hun sier hun først så rapporten i forbindelse med kommisjonsmaterialet, men at hun ikke har lest den.

Generelt sier Grande Røys at FAD er et koordinerende departement som hadde oppfølgingsansvar på mange områder. I lys av dette er det mulig at nevnte rapport ble tatt opp på morgenmøte eller liknende til generell orientering, men hun husker ikke denne eksplisitt.

Kommisjonen viser til at det i 2010, etter at Grande Røys gikk av som statsråd, ble gjennomført tilsyn med sikkerhet- og beredskapsarbeidet i FAD, av DSB og NSM. Tilsynene er ganske kritiske og påpeker flere avvik/forbedringspunkter. Kommisjonen spurte om Grande Røys hadde noen kommentarer til disse rapportene.

Grande Røys gjentar at politisk ledelse var lite involvert i sikkerhetsspørsmål, utenom budsjettsaker og IKT-sikkerhet. Normalt ble politisk ledelse gitt en muntlig orientering på et generelt nivå. Departementsråden fulgte opp som øverste administrativt ansvarlige, men det løpende arbeidet med sikkerhetsprosjektet ble håndtert av sikkerhetsansvarlig Horst.

Kommisjonen viser til at Grande Røys ble skriftlig underrettet om sikringsprosjektet ved notat av 06.10.2006, og ber om GR kommentarer til egne påtegninger (dok 22). Hun sier dette var hennes første møte med Grubbegasaken og at påtegningen er starten på saksbehandlingen som endte med et notat til statsministeren om at regjeringen burde orienteres om sikkerhetsprosjektet. En medvirkende faktor til dette var medieinteressen som fulgte av at Oslo kommune gikk imot stengning. Hun husker ikke at hun eller andre i regjeringen var ute i media i forbindelse med denne debatten. Hun husker ikke konkret hvem som fikk ansvar for oppfølgingen, men mener at dette ansvaret ble gitt Schjødt Pedersen.

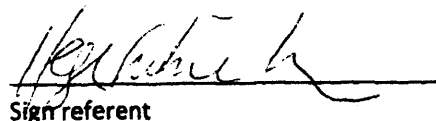
Kommisjonen viser til punkt 4 i notatet og spør om Grande Røys husker hva som ble oppfølgingen. Grande Røys sier hun leser pkt. 4 som en orientering om den administrative oppfølgingen. Hun viser til at hun i tillegg til dette velger å ta et politisk initiativ overfor statsministeren for å orientere underutvalget om problemstillingene som lå i notatet.

Kommisjonen spurte i hvilken grad Grande Røys tenkte at Bondevikregjeringen hadde forankret stengingen av Grubbegata i Oslo kommune. Hun svarer at hun antok at det hadde vært kontakt, men understreker at det kun Bondevik og de ansvarlige på dette tidspunkt som kan svare på dette.

Det supplerende intervjuet ble avsluttet kl 1355

Gjennomlest og akseptert som et dekkende referat,

Sign intervjuobjekt

Sign referent